

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-205/16 P

**SolarWorld AG
proti
Radě Evropské unie**

„Kasační opravný prostředek – Dotace – Prováděcí nařízení (EU) č. 1239/2013 – Článek 2 – Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny – Konečné vyrovnávací clo – Osvobození dovozu, na který se vztahuje přijatý závazek – Oddělitelnost“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 9. listopadu 2017

1. *Kasační opravný prostředek – Důvody kasačního opravného prostředku – Pouhé zopakování žalobních důvodů a argumentů předložených před Tribunálem – Nepřípustnost – Popření výkladu nebo použití unijního práva Tribunálem – Přípustnost*

[Článek 256 odst. 1 druhý pododstavec SFEU; statut Soudního dvora, čl. 58 první pododstavec; jednací řád Soudního dvora, čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2]

2. *Žaloba na neplatnost – Předmět – Částečné zrušení – Podmínka – Oddělitelná povaha napadených ustanovení – Ustanovení nařízení Rady, kterým se od vyrovnávacího cla osvobozují některé dovozy, které jsou předmětem závazku odsouhlaseného Komisí – Zrušení zahrnující změnu podstaty nařízení – Nesplněná podmínka*

(Článek 263 SFEU; nařízení Rady č. 1239/2013, články 1 a 2)

3. *Kasační opravný prostředek – Důvody kasačního opravného prostředku – Důvod předložený poprvé v rámci opravného prostředku – Nepřípustnost*

(Článek 256 odst. 1 druhý pododstavec SFEU; statut Soudního dvora, článek 58)

4. *Základní práva – Právo na účinnou soudní ochranu – Omezení – Dodržení podmínek přípustnosti žaloby – Žaloba na částečné zrušení nařízení o uložení vyrovnávacího cla*

(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU; Listina základních práv Evropské unie, článek 47; nařízení Rady č. 1239/2013)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 24–27)

2. Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, když v rámci přezkumu přípustnosti žaloby na neplatnost směřující proti článku 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, konstatoval, že uvedený článek nelze oddělit od zbývajících ustanovení tohoto nařízení.

Částečné zrušení unijního aktu je totiž možné pouze v rozsahu, v němž jsou prvky, jejichž zrušení je požadováno, oddělitelné od zbytku tohoto aktu a tento požadavek není splněn, jestliže by částečné zrušení aktu způsobilo změnu jeho podstaty.

V tomto ohledu z ustanovení uvedených v člancích 1 a 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013 vyplývá, že posledně uvedený článek stanovuje prostřednictvím závazku týkajícího se minimálních dovozních cen výjimku z povinnosti hradit vyrovnávací clo uložené podle tohoto článku 1 do určitého ročního objemu dovozu. Unijní normotvůrce přijetím tohoto nařízení zavedl opatření na ochranu obchodu, jež představují jednotný celek či „soubor“. Uvedeným nařízením se tak ukládají dvě odlišná a doplňující se opatření za účelem dosažení společného výsledku, a sice odstranění škodlivého účinku čínských subvencí, jež se týkají dotčených výrobků, na výrobní odvětví Unie, při současném plném zachování zájmu tohoto odvětví.

Prováděcí nařízení č. 1239/2013 vychází z možnosti alternativního použití těchto dvou opatření odlišné povahy a čínští vyvážející výrobci se proto mohou dovolávat závazku minimální dovozní ceny, který Komise přijala ve smyslu článku 2 uvedeného nařízení, a tedy se vyhnout uložení takového vyrovnávacího valorického cla, jaké je stanoveno v článku 1 tohoto nařízení, na jejich výrobky. Zrušení tohoto článku 2 by tudíž vedlo k vyloučení takové možnosti a odstranění alternativy, kterou chtěl unijní normotvůrce poskytnout čínským vyvážejícím výrobcům v okamžiku přijetí sporného nařízení. S ohledem na rozdíly stran hospodářských dopadů, jež jsou spojeny s těmito dvěma druhy opatření na ochranu obchodu, by takové zrušení mělo proto dopad na samotnou podstatu sporného nařízení.

K použití závazku minimální dovozní ceny došlo od přijetí prováděcího nařízení č. 1239/2013 v převážné většině případů. Tento závazek se tedy jeví tak, že v rámci dovozu pocházejícího z Číny, na který se vztahuje uvedené prováděcí nařízení, je hlavním závazkem, jenž se má na tento dovoz použít. Za takových okolností by byla zrušením uvedeného závazku nezbytně dotčena podstata tohoto nařízení.

(viz body 38, 42, 46, 52, 55, 57)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 64, 65)

4. Cílem článku 47 Listiny základních práv Evropské unie není změnit systém soudního přezkumu stanovený Smlouvami, a zejména pravidla přípustnosti přímých žalob k unijnímu soudu. Ochrana přiznaná článkem 47 Listiny ani nevyžaduje, aby jednotlivec mohl bez jakékoli další podmínky podat žalobu na neplatnost proti unijním legislativním aktům přímo k unijnímu soudu.

Za těchto podmínek nemohou být v důsledku skutečnosti, že určitá společnost nemohla podat žalobu pouze proti neoddělitelné části prováděcího nařízení č. 1239/2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, porušena její práva podle článku 47 Listiny, pokud mohla napadnout uvedené nařízení v plném rozsahu. Společnost totiž mohla, pokud by splnila podmínky pro aktivní legitimaci stanovené v čl. 263 odst. 4 SFEU, napadnout sporné nařízení přímo u Tribunálu a zároveň požadovat pozastavení účinků tohoto zrušení až do

okamžiku, v němž unijní orgány přijmou opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku, nebo zpochybnit platnost sporného nařízení u vnitrostátních soudů a přimět tyto soudy, aby předložily Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

(viz body 67, 68, 70)